

[Rasmus Hansen.]

ning, som rigsdagen nu har til behandling. Socialdemokratiet har allerede forpligtet sig overfor disse forslag i forsvarskommissionen. De er udarbejdet dér og er derefter tiltrådt af regeringen. Socialdemokratiet vil derfor medvirke til, at forslagene vedtages i rigsdagen. Der er i forslagene enkeltheder, som socialdemokratiets repræsentanter i forsvarskommissionen har forbeholdt sig at kunne tage op til en ny drøftelse med forsvarsministeren i et folketingsudvalg. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på dem her, navnlig under hensyn til at folketingets forhandlinger allerede begyndte i formiddags kl. 10.

Vedrørende de tal, som forsvarsministeren brugte i sin fremsættelsestale under omtalen af den størrelse, som den mobiliserede hær vil få, skal jeg gøre den bemærkning, at de har været en overraskelse for socialdemokraterne. Vi ønsker derfor disse tal gjort til genstand for drøftelse i et folketingsudvalg.

Endvidere vil vi i udvalget gerne have en drøftelse med den højtærede forsvarsminister om anvendelsen af den ekstraordinære bevilling på 300 mill. kr. Det var som bekendt rigsdagens forudsætning, at den skulle anvendes indenfor et tidsrum af to år, og rigsdagen har ikke godkendt noget forbehold. Der var i den højtærede forsvarsministers fremsættelsestale en udtalelse, som ikke gør det helt klart, om ministeren på regeringens vegne ønsker at tage forbehold, eller om han ikke gør det. Jeg skal nøjes med at sige dette, idet jeg derefter, når udvalget er blevet nedsat, skal tilføje de yderligere bemærkninger, jeg måtte have at gøre vedrørende dette punkt.

Ved arbejdet i forsvarskommissionen med personelordningen har socialdemokraterne bestrebt sig for at få slettet ethvert skel, som praktiske hensyn ikke gjorde påkrævet. Helst havde vi set en løsning, hvorved der i forsvaret kun blev eet befalingsmandskorps, men vi har af praktiske grunde måttet opgive tanken herom, og vi håber, at det forslag, som flertallet i forsvarskommissionen er nået til enighed om, vil vise sig at være tilfredsstillende for alle parter. Hvis det ikke er tilfældet, er der tid til forhandlinger om ændringer, som saglige argumenter måtte gøre hensigtsmæssige. Socialdemokratiet har ikke noget ønske om at få gennemført bestemmelser, som ikke er sagligt holdbare.

Hvad angår den af regeringen bebudede forhøjelse af antallet af indkaldte værnepligtige til styrkelse af fredsberejskabet samt de af regeringen bebudede forberedelser til at kunne forlænge tjenestetiden udover 12

måneder for også på denne måde at forstærke fredsberejskabet, dersom forholdene ude i verden måtte tale derfor, skal jeg udtale, at socialdemokratiet ikke vil modsætte sig disse foranstaltninger.

Hans Conrad Koefoed: Efter at forsvarskommissionen af 11. april 1946 som foreløbigt resultat affødte loven af 27. maj 1950 om forsvarrets centralstyrelse, fortsattes arbejdet i kommissionen fra den 20. november 1950 i en delvis fornyet kommission. Efter at kommissionen således har arbejdet i over fem år, foreligger nu som kommissionens arbejdsresultat de to lovforslag, vi her har til behandling.

Jeg skal først omtale forslag til lov om forsvarrets ordning med nogle mere almindelige bemærkninger, idet jeg finder, at en detailleret gennemgang af lovforslagene vil være ganske hensigtsløs.

Forslaget er rigtigt betegnet som en rammelov, der er bygget op på grundlag af Atlantpagtens fælles forsvarsplaner. Ligesom de storpolitiske forhold på afgørende vis har ændret sig under forsvarskommissionens arbejdstid, kan man vel sige, at disse Atlantpagtens forsvarsplaner på grund af den stadig standende usikkerhed i verdenspolitikken endnu i nogen grad befinder sig i støbeskeen. Det er derfor ganske naturligt, at loven er gjort tidsbegrænset, og at den skal optages til revision i samlingen 1954—55, så at man til den tid kan tage hensyn til udviklingen og til de indhøstede erfaringer.

Som tilfældet er også i andre Atlantpagtlande, tilsigter loven det, man kalder et første forsvar, og går derfor ud på at skabe et så stærkt militært forsvarsberejskab som muligt.

Til dette formål gennemføres en mathordning også for hærens vedkommende, og der søges skabt det, man kalder den hårde kerne, bestående af frivillige menige og befalingsmænd. Der søges også fremmet en udvidet ramme for et beredskab gennem en forceret uddannelse af befalingsmænd. Yderligere har den højtærede minister bebudet indkaldelse af 2 000 mand ekstra til værnet, 1 000 til efteråret og 1 000 til foråret.

Sålænge ekstraordinære forhold ikke nødvendiggør yderligere beredskab for os, tror jeg, at denne fremgangsmåde af flere grunde er at foretrække fremfor en udvidet tjenestetid. En udvidet tjenestetid giver naturligvis flere soldater i trøjen, men når man har 12 måneders tjenestetid i forvejen, giver dette i og for sig ikke bedre kvalificerede soldater, snarere tværtimod.

Som nævnt af ministeren har vi for vort